

VOL. 18. ÉV.

No. 9. Szám.

DETROIT, MICH.

DONGÓ

A Garabonciós

Published and distributed under permit (No. 425), authorized by the Act of October 6, 1917, on file at the Post Office of Detroit, Mich. — By order of the President, A. S. Burlison, Postmaster General.

1920 május 1.

A JÓSZIVŰ "SAMU BÁTYA"

SAMU BÁTYA: Magyar fiam, testvéreid könyörgése áthallatszik Szibériából. Én már aláírtam nevedet a gyűjtőivre. Most azután te is ird oda emberül!

VEGYES HIREK

Május elsejét szorongva várják az emberek. Mikor leszünk már abban az állapotban, hogy nem kell szorongva várnunk semmiféle elsejét?!

Az amerikai szív nem tagadta meg magát. Sokan ridegséggel vádolják az amerikaiit s most ki-sül, hogy Szibériában szenvedő testvéreinket amerikai segítséggel válthatjuk meg. Báresak sok ilyen ridegség lenne a világon.

A Habsburgok elmehetnének jeget aszalni, ha az amerikai magyarok szavától függne a sorsuk. Az amerikai magyarok még el nem felelték a régi mondást: "Eb ura fakó"!

A szibériai hadifoglyok megváltásánál kíváncsiak vagyunk a "bankár urak" kegyes adományaira. Ők minden megerőltetés nélkül tíz pere alatt összeadhatnák a szükséges pénzt. De hát szegényeknek rosszul megy a soruk!

Budapestre szörnyen szaladgálnak Amerikából az "őrangyalok". Báresak angyalt csinálnának ott egynehányból.

Magyarországon még egyre dühöng a cenzura. Ugylátszik, hogy ott még mindig betörik annak a feje, aki igazat mond. De hát mire való manapság a fej?!

A Dongó hátralékosai talán arra várnak, hogy a Habsburgok koronázási költségeire adhassák a betegetket?!

A Verhovay Segélyegylet rövidesen konvenciót tart Clevelandban. Reméljük, hogy nem ez lesz a jelszó: "Maradjon a régi!"

Az oláhok bebizonyították, hogy nem smucigok. Olvasatlanul osztogatják a botütést a magyaroknak. De mintha még mindig két vége lenne a botnak. Vagy nem?!

HONFITÁRS!

Az indsaj vasalja ki rajtad a nadrágot, ha potyán olvasod a Dongót.

MEGVÁLTÁS

Nagy Szibériában
Szörnyü lelki gyászbán
Magyarok kínlódnak...
Kis Magyarországon
Hasztalan jár szárnyon
Visszasíró lelke
Hivogató szónak.

Egykori "vitézek"
Könyörögve néznek
Mind a régy égtájra...
Koldusan, szegényen
Ugyan mit reméljen
Letíport magyarok
Felkocolt hazája?

Hozzánk száll a sóhaj,
Minket kér az óhaj
Meváltó munkára.
Adjatok, adjatok
Jószivü magyarok!
Ki nem ad: ezerszer
Ezer átok rája!

A panaszkodóknak

Utóbbi időben sok helyről panaszt kaptunk, hogy késsve kapták a Dongót. Ezen pedig egyáltalán nincs csodálkozni való. Mi a Dongót rendszeresen küldjük, de a posta a vasutasok sztrájkja miatt nem valami nagyon siet a lapokkal.

Valóságos csoda, hogy a lapot ki lehet hozni. A múlt számnál például azzal kezdődött a parádé, hogy a papírkereskedésben nem volt megfelelő papír. Mikor pedig került valamelyes papír, akkor azt mondták, hogy nincs villamos áram és így nem lehet kinyomni a lapot. A kinyomás után jött a könyvkötő, hogy a hatóság betiltotta a könyvkötők azon munkáit, amelyekhez villamos áram kell, így tehát nem tudja befűzni a Dongót. Nagykeservesen behajtogattuk a Dongót és kinek-kinek módot adtunk arra, hogy használhassa a bicskáját a Dongó felvágásánál.

Mikor pedig mindez megvolt, rábiztuk a postára a szerencsétlen Dongót. Hogy azután a posta mit csinált vele, annak az előfizetők a megmondhatója. De nem kell türelmetlenkedni és haragudni, mert nagyobb bajok is voltak és vannak a világon.

SZÁLLÓIGÉK

Öszvért hajtott óhazai módon. —
Mégmutatták neki az üstöt.

HAMMONDON öszvért vett fiának az egyik miszter, hogy kocsikázhasson a kis ember vasárnaponként. Az egyik bodira nagyon rájött a virtus és minden áron meg akarta mutatni, hogyan kell lovat hajtani óhazai módon. Meg is vesztegette a kis embert, hogy engedje őt kocsikázni a barátaival, akiknek meg akarja mutatni az óhazai hajtást. Az öszvérnek azonban nem tetszett az óhazai módszer és gyönyörűen otthagytta a bodikat, pedig egyikük a telefonoszlopot fogta az egyik kezével, a másikkal pedig a kereket, de ez se használt, mert az öszvér végigboronálta velük az utcát.

Ha valaki felsül valamivel, ezt mondják róla az ottani magyarok.

— Ez is öszvért hajtott óhazai módon.

A glenwoodi miszisz főzött egy kis "patkánymérget". Megirigyelte ezt egy másik miszisz és följelentette a patkánymérget, akihez elment egy "detektív" rongyos ruhában és nagyon könyörgött a miszisznek, hogy adjon neki legalább egy pohárka mérget, mert ő nagyon beteg és fáradt. A miszisz azonban gyanakodott és nem hajlott a szóra. Végre is kihuzott egy husz dollárost a "detektív" a zsebéből és azt kínálta a miszisznek egy kis üveg "patkánymérget". A miszisz elvette a huszast, akkor azután a "titkos" azt mondta, hogy szeretné látni az üstöt. A miszisz erre beszélt a szobába és rámutatta a Maszark országát ezekkel a szavakkal: "Itt van az üst". A "detektív" erre mérges lett és följelentette a misziszt a "klájer"-nél, de nem sokat ért vele, mert ott kinevették a "titkóst", hogy megmutatták neki a "kis üstöt".

Most ha valakit kinulláznak valamiből, ezt mondják róla:

— Ennek is megmutatták az üstöt.

Vintondale környékén megdöglött az egyik miszter kutyája. A miszter szörnyü bánatba keveredett, eltemette a kutyát és annyira siratta, mintha csak a saját gyereke lett volna.

Ha valaki kis dolgon nagyon bánkodik, ezt mondják róla azon a környéken:

— Ez is a kutyáját siratja.

A DONGÓ

ára egy évre 3 dollár.

VIDÉKI KRÓNIKA

Disznópörkölés fáklyával. — A sűrű kávé és egyebek.

DISZNÓT ölt a south norwalki miszter és jó öreg óhazai szokás szerint meg akarta pörkölni. Igen ám, csak hogy a szalma nagyon drága és így a miszter elővett egy fáklyát és azzal pörzsölte nagykeservesen a disznót. Olyan is volt az áldozat a fáklyatűz után, hogy még a miszter is megijedt tőle.

Cliffordon egyleti gyűlés volt, amelyre Johnston City-ből is elment egypár bodi. A vidékről érkezett "testvérek" nagyon siettek a havidíj fizetésével, mert azt mondták, hogy két óraker meg a gőzös, hát ők haza akarnak menni. A cliffordi bodik azonban nagyon biztatták őket, hogy sose siessenek, mert hiszen más gőzös is van. Így azután ott maradtak a Johnston City bodik és alaposan beszédtek a ködmönléből. Egyszer azután azt mondja az egyik vendég, hogy ő meginná egy kis fekete kávé. Főzött is a miszisz egy nagy fazékkal, de hamar elfogyott a kávé. Az egyik bodi szörnyen követelőzött, hogy hol a többi kávé, mert már csak a sűrűje van. A miszisz erre mérges lett és azt mondta, hogy ha a levét megitták, hát igyák meg a sűrűjét is, mert ő nem főz több kávé.

Tottenville környékén egy magyar bodi orderokat szedett holmi jóféle papramorgóra. Az egyik miszter leadott 180, a másik 500, a harmadik pedig 800 dollárt. El is szállították nekik a papramorgót tiz gallonos pléh kannákban. Hát volt is bennük finom papra-

morgó, de csak a tetején vagy egy fél gallon, a többi pedig víz volt. A pléh kannák ugyanis úgy voltak megcsinálva, hogy két részre voltak osztva és alul víz volt. A miszterek most nagyon dühösek, hogy így megfizettek a vizért.

Hammondon két bodi elment öntözödni husvétkor. Hogy pedig nagyobb legyen a bátorság, előbb behajítottak a ködmönléből. Be is kopogtattak a misziszhez és elkezdtek óhazai szokás szerint verselni. Az egyiknek sikerült is a rigmus, de a másik nem volt ilyen szerencsés, mert mikor a legtúzesebben verselt, egyszer csak belesült. Forgott hol jobbra, hol balra: szorongatta a kalapkarimáját s végül is elülről kezdte a rigmust. Ujból elakadt. Akkor azután a bodijához fordult és kérdezte: "Bodi, hogy is van mán?" Az pedig ráfelelte nyugodtan: "Hát hiszen én nem tanultam a te versedet!" Erre azután a megakadt bodi engedelmet kért a miszisztől és megígérte, hogy a jövő husvétra biztosan megtanulja a verset. Otthon azután eldicselkedett, hogy milyen szépen verselt ő, de azért a miszisznek nem mer azóta a szeme elé kerülni.

Egyik east chicagói bodi munkába mevet a szögleten várta a villamost. Álldögálás közben észrevett a járdán egy jól megtömött női pénztárcát. Nagyot ugrott a bodi, hamarosan fölkapta és azután odavágta a "diner pélt" a földhöz. Gondolta, hogy úgy se lesz már arra szükség

többet, mert itt van a tömött pénztárca. Kíváncsian kinyitotta a táskát és azután azt vágta a földhöz nagy méreggel. Hogy mi volt a tárcában, arról nem szólt a bodi, aki csak azon sópáncsodott, hogy miért is vágta földhöz a "diner pélt."

A Károlyi-féle köztársaság öröme két terrehautei magyar üzletember megitta az áldomást, azután pedig elhatározták, hogy ők "otomobilon" elmennek Károlyi elébe Budára. El is indultak, de reggel arra ébredtek, hogy ők nem Budán vannak, hanem Terre Haute-on a 19-ik utcán.

"Safety First"

A budapesti körüti villamosra felszáll egy 13—14 esztendős pesztonka egy három éves kis leánnyal és egy öt éves kis fiúval.

A mikor a kalauz hozzája lép, a kis pesztonka így szól hozzá:

— Három olyan jegyet kérek, amivel ugyanerre a helyre lehet megint visszajönni!

A kocsis körforgalmi és a kalauz ad a leánynak olyan jegyeket, amilyeneket kért. A kocsiban azonban feltűnik az eset, az utasok mosolyognak és egy öreg ur — Vendrey tata a Vígsházából — kíváncsian és érdeklődve megkérdezi a kis eseléd-től:

— Mondja csak, minek maguknak az a három körutazási jegy? Hát hova mennek?

— Tetszik tudni — adja a meglepő magyarázatot a kis pesztonka — eddig mindig gyalog mentem sétálni a gyerekekkel. De most, hogy annyi baj és szerencsétlenség van a villamosokkal, a nagyságám azt parancsolta, hogy ezentúl így villamoson vigyem levegőre a gyerekeket, mert így legalább biztos, hogy — *nem gáznak el minket a villamosok...*

DETROITI MAGYAROK

Ha bármilyen ügyben felvilágosításra van szüksége, jöjjön el az ingyenes felvilágosító irodába segítségért. Ingyenes segítséget nyújtunk közjegyzői, munka, katonai, utlevélgügyi, polgárosodási és más ügyekben. A felvilágosítás teljesen ingyenes. Semmi díjat nem számítunk.

Ez az iroda csakis az önök érdeke miatt lett szervezve, hogy segítségére legyen minden ügyében, bajában. Alkalmazzunk ki az ön nyelvét beszél, szívesen áll rendelkezésére, tehát ne habozzon, hogy ha nem is beszél angolul.

Levélben megkeresésekre azonnal válaszolunk. Jöjjön minden hajában hozzánk. Mindig szívesen állunk szolgálatára.

A detroiti Board of Commerce ingyenes felvilágosító irodája, Peninsular Building, 2225 W. Jefferson Ave., első emelet 1—2 szám.

MUFFOL MISKA FŐBURDOS SZAVALATAI.

MAHÓNAP a nyár is itt vóna oszt még mindig didereg a zember, akárcsak a hidegletős malac. Aszondik a misziszek, hogy még mindig fűteni kell oszt így becsületi van a zozjan bodinak, aki órajtosan tud fűteni.

A zegyik bodi meg locsokodni lyárt husvétkor oszt hogy beszédett a ködmönléből hát a zegyik hejjen vette a vizes vedret oszt még ott is meglocsolta a misziszt, ahol nem kellett vóna. No, de kapott is egy tojást a fejére. Ott is maradt két héti.

A ziszt esikógéai miszisz meg kocsonyát főzött oszt tizenegy tányérra valót kirakott megaludni. Hát hogy a zegyik bodi valahol bekapott a rézi dsekéből, mikor hazament, a kocsonyába meglátta a dísnó farkat oszt asztat gondóta, hogy a patkány esett bele. Vitte is a misziszhez a kocsonyát, hogy aszondi vegye ki belüle a patkányt. A miszisz erre ojjan mérges lett, hogy maj a bodi fejére borította a tányért kocsonyástul.

A károlyvili bodi megunta a betyárburdot oszt aszondi felcsap valahová főburdosnak. Hát sikerült is neki fogni egy misziszt, aki raduvéba kiatta a miszternek a tájmot oszt a bodi muffolt a fészekbe. Igaz, hogy három fiók is vót ott, de hát rámaratt a bodira a miszter órája meg gyűrője, hát aszondi órajt minden. Kutya szerencséje van némejjik bodinak.

A nilesi bodi megirigyelte egy másiktul a főburdosságot oszt hogy meleg vót a füle, hát elment a főburdosho oszt aszondi neki, hogy te vónál itt a főburdos. Aszondi erre a főburdos, hogy még nem ittunk pertut. No,

erre oszt a bodi ojjan esárdást adott a főburdosnak, hogy az raduvéba pirosat köpött. Odaszólt erre egy másikk bodi, hogy ejnye aszt a nemjóját, ne bánca a zó földijét. A bodi erre oszt a földinek is odanyomott egyet, mer aszondi ha mán földijek, hát kapjanak egyformán. De azér mégis csak rosszul járt a bodi, mert a miszisz is kiment oszt ugyan megkopogtatta a seprővel, hát így oszt semmi se lett a főburdosságbul.

Junyi citibe meg dísnót ölték a bodik oszt a lócára fektették a kocát, de még egy darab fát is tettek a szályába, hogy meg ne harapja a hentes. Hát ijjen virtuosak néhol a bodik.

De nem szavazok mán többet, mer hogy sütni kezd a nap oszt megizente a zegyik miszisz, hogy szeretne iboját szedni a zerdőbe. Hát mondok mán csak megteszem a kedvét oszt kimegyek ibojázni. Merhogy a zibója szép virág osztég szaga is van, akitül ellágyul némejjik miszisz. Jubet!

Hirek "Pencelvániá"-ból

A táncos bodi. — A derék hivek.

PITTSBURGHBAN öntözöködni jártak a bodik husvétkor. Természetes, hogy közben alaposan beszédtek a mazsolából. Egy helyen azután a miszisz helyett a misztert locsolták meg, de ugy, hogy három misziszre is elég lett volna a viz. Az öntözöködést követő bálban pedig az

egyik bodit annyira tüzelte a mazsola, hogy folyton ő huzatta a valcereket. A táncosnője végre is megunta a dolgot és ott hagyta a bodit a terem közepén. A bodi azonban nem jött zavarba, hanem tovább járta a valcert egyedül, még pedig — térden.

Pittsburgh környékén az egyik lelkész nagy családjára való tekintettel fizetésemelést kért az egyházközségtől. De erre felállott egyik atyafi, akiben nagyon dolgozott a ködmönlé és azt javasolta, hogy még a régi fizetést is le kell szállítani, mert a lelkész csak vasárnap dolgozik. Egy másik "lelkes" egyháztag pedig úgy vélekedett, hogy ha kevés a fizetés, menjen a elkész dolgozni, majd keritenek neki "dsáb"-ot a gyárban. Hát így fizetgetik az "ur jámbor szolgáját."

Oakdalen a husvéti ünnep alkalmával a magyarok ugyancsak imádkoztak a magyar nemzet feláadásáért a templomban, de azalatt az egyik szatmármegyei bodi azon sóhajtozott otthon, hogy bárcsak továbbra is oláh maradhatna. Hogy az oláhok verjenek rá vagy ötvenet.

ÉRTESÍTÉS

KENMORE-on (Ohio) TÖMÖR ANTAL ur volt szíves elvállalni a beteglátogatást. Ajánljuk őt az ottani magyarság jóindulatába.

ROTH BANKHÁZAI

ERŐS
MINTA
SZIKLA

PÉNZKÜLDÉS **HAJÓJEGYEK**
KÖZJEGYZŐI IRODA
HAZAI JOGI ÜGYEK

401.403 Jerome St. McKeesport, Pa.
Pittsburgh State Bank
506 Grant St., 507 5th Ave.
Pittsburgh, Pa.

A VÁMPIROK

A BUDAPESTEN megjelenő "Nemzeti Ujság" című napilap 1920 március 17-ki számában hosszabb cikket közöl "Az amerikai magyarok vámpirjai címen". Ez a cikk az amerikai magyar "bankár" urak dolgaival foglalkozik és a többi között ezeket mondja:

"A megnyomorított és kifosztott Magyarország újjáépítése foglalkoztat ma mindenkit és amikor a jövő, a boldogabb és szebb Magyarország megalapítására s a magyar faj megmentésére gondolunk, elsősorban mindig az Amerikába szakadt magyarság felé tekintünk.

Tudjuk, hogy az amerikai magyarság egy része haza akar jönni. Sok oka van ennek, amelyeket itt nem is részletezhetünk: érzelmi és gazdasági okok. A háborúnak vége s megkezdődik a visszavándorlás, sőt — bizonyos mértékben már meg is kezdődött. Jönnek. Tudjuk, látjuk, egynéhány már meg is érkezett belőlük s hogy jönni fognak, azt látjuk az amerikai magyar lapokból. Azt is tudjuk, hogy mire Magyarországra — a mostani meg nem szállt Magyarországot értjük — érnek, akkorra ki vannak fosztva, meg vannak rabolva, mert a hajóstársaságoktól kezdve az utolsó jugoszláv komitácsiig mindenki a szerencsétlen magyar visszavándorló dollárjait akarja megkaparintani.

Ezek ellen azonban nem tudunk védekezni. Magyarország ma még "legyőzött ellenség" s szavának semmi ereje sincs még egyelőre a demarkációs vonalon túl. Nem is ezekről akarunk most szólni, hanem azokról a vámpirokról, azokról a lelketlen emberkereskedőkről, akik a honvágyat vámolják meg gyalázatos cinizmussal, azokról az ugynevezett magyarokról, akik az amerikai magyarság testéből szívják ki azt a vért, ame-

lyet ebbe a mi pagybeteg Magyarországnak testébe akartak átömlesztetni, hogy meggyógyítsák, talpraállítsák ezt a halálosan beteg országot. Ezek felett pedig van a magyar kormánynak hatalma, mert egyrészt az amerikai magyar sajtó útján, valamint a felvilágosítás egyéb eszközeivel harcolhat ellenük, másrészt pedig — mert egyesek itt vannak éppen most — köztünk.

Kiss Emil itt Budapesten ünnepeleti magát, mint a gyermekmentő-akció egyik feje, s zengő vezércikkében intéztet dícsimnuszokat saját magához budapesti lapokban.

Itt van, ide mert jönni közénk ez az elfajzott lélekkufár — s mi vezércikket írunk róla — az őrangyalról.

De talán még nincs befejezve az ügy. Sürgősen felhívjuk a kormány figyelmét ezekre az ugynevezett "emberekre", s száz- meg százezer amerikai magyar és egy szerencsétlen, hiénáknak odavetett ország nevében kérdezzük: Lehetséges-e az, hogy a magyar kormány ilyen emberekkel áll szóba s lehetséges-e az, hogy olyan "magyarok" vezessék a gyermekmentő akciót, akikről az amerikai magyar lap azt írja, hogy "miattuk ezer és ezer magyar gyerekek kell meghalnia"?...

Ezer és ezer magyar gyerek s száz- meg százezer hontalan bujdosó nevében kérünk erre gyors és alapos választ!"

A fentidézett cikk szemelvényeket közöl az "Amerikai magyarság" című lapból s hivatkozik "A pók és a légy" című cikkre, amely a múlt őszön a Dongóban jelent meg.

Az a "Nemzeti Ujság" cikkéből ugy látszik, hogy Magyarországon is kezdik meglátni a dolgokat. A magyar kormányra hivatkozik a "Nemzeti

Ujság" és az amerikai magyar sajtóra, amelynek révén harcolhat a "vámpirok" ellen a magyar kormány. Hát hogy a magyar kormány mit tesz és mit tehet egyelőre a "vámpirok" ellen, azt nagyon bajos lenne megmondani. Egy azonban bizonyos, hogy az amerikai magyar sajtóra (csekély kivétellel) vajmi keveset számíthat ez ügyben akár a magyar kormány, akár pedig más, mert a lenyuzott magyarok bőréből annyit juttattak a "vámpirok" az a "mindent a magyarságért" jelszó alatt buzgólkodó lapoknak, hogy azok a világot se tennének bármit is "vámpirok" ellen, akiből ők csináltak "őrangyalokat".

A tót szó

A bikácsi plebános tótul nem tudott s egy furcsa nevű (Maszars, aki biztosan a Massaryk családból származott) kapucínust szerződtetett maga mellé káplánul. Ez azonban oly hadarva beszélt tótul, hogy hallgatói alig értették meg. A plebános azonban kitünően megtanulta a tót olvasást, s így mindenki megértette azt, a mit mondott, csak ő nem.

Egyszer aztán elmentek hozzá a vén anyókák, s így tisztelgének előtte:

— Plebános ur azt mondja, hogy nem tud tótul, pedig jobban beszél mint a kapucínus, mert azt nem értjük, mit mond, magát pedig jól megértjük.

HALÁL ELLEN

NINCSEK ORVOSSÁG — MONDJA A RÉGI PÉLDABESZÉD.

Amelyik clevelandi magyar háznál a Halál kopogtatott, jusson eszükbe

JAKAB ISTVÁN

magyar temetésrendező és balzsamozó Intézete, amely a legjobban berendezett a városban.

Betegszállítók kocsik állnak rendelkezésére. Lakodalmakra és kezesztelőkre az ország legjobb gépkocsijait tartja Jakab István.

8923 BUCKEYE ROAD,
CLEVELAND, OHIO.

— MINDKÉT TELEFON. —

BÁBÁS STUDIO

Fényképezési Műterem
3281 W. Jefferson Ave.,
DETROIT, MICH.

VETERÁN PESTA

régi amérikás és Zöldfülü Marci.

MMARCINK, hát nem messzi van mán a klevelandi komenció oszt oda mán csak el kell menni, merthogy izengetnek a telegatyás urak, hogy tanálkozni akarnak velem oszt mondok hát ha hoznak maj egy kis ködmönlevet is, akinek itt nagy foga van. Nyuhévenbül asztat iri a Kmező testvér, hogy ott a bodik ojjan bizik, hogy még a zsebbe se nyulhatnak a betegekér, de nem is csuda, mer mindég rotyog a züst oszt fogni kell a fájtintos rézindsekket, akit hangéri bren-dinek hinak a zánglius bodik.

Hát mondok a koronájér meg a rézindsekkér nem salynáli a magyar a pézt, de mondok mán a keze is letörne, ha kinyomna a Dongóra vagy két beteget, pedig hát éppen most van a zöreg Dongó nevenaptya, mámind György, hát legalább ijjenkor ki-dőfhetnék a mejjüket.

Meg azutég itt van egy jó csencs, hogy Szibérijából haza akarik küdeni a senyvedő magyar hadifogjokat oszt aszondik a zamérikalyiak, hogy aszondik ők adnak egy milijomot meg 200-áz ezer tallért, ha a zamérikalyi magyarok összepótolnak mályus 15-re 300-áz ezer tallért. No, mondok, hát mcst ki kell vágni a mejjett oszt aggyon minden magyar annyit, amennyit csak tud, de még antul is többet. Merha még esztet a pézt se tuggyuk összehozni, hát akkor foglyuk be a szánkat oszt ne kérjünk többet senkitül semmit, de még aszt is tagaggyuk le, hogy magyarok vagyunk. Én még a Mar-

ci ókontris bekecséről is levágom a pitykéket oszt eladom, hogy többet adhassak a szegény hadifogjokra. Aki pedig nem ad, vagy nem eleget ad, hát aszt pofozzuk ki magunk közül.

DETROITI DOLGOK

HAZASODNI akart az egyik detroiti bodi és körültekintett a járásban. Megnézett sok görli és özvegyet, de egyik se tetszett neki. Egyszer azután jeltenti neki egyik ismerőse, hogy új görli érkezett a "plézőről", azt meg kellene nézni. El is ment a bodi, meg is tetszett neki a görli és a házasodni akaró bodi megkérte a leányzót. Igen ám, csak-hogy kosarat kapott, mert a görli azt mondta, hogy nem megy feleségül olyan emberhez, akinek feketék a fogai. Szörnyen elkeseredett emiatt a bodi, rögtön szaladt egy patikába, ahol éppen kiárlás volt. Megvett egy esomó kefét és éjjel-nappal kefélte a fogait. A nagy keféléstől annyira megdagadt az ine, hogy a bodi a nyelvét se tudta forgatni a szájában.

Két bodi automobilon indult egy kis kirándulásra. Alaposan beszédtek a mazsola levéből és mikor el akartak indulni, sehogy se találták az automobilon az ajtót; folyton a tengely alatt keresgéltek. Egy arrakerülő bodi végre megsajnálta őket, felesapta mindkettőt az ülésre és hazavágtatott velük.

A West Jefferson-on most nagyon büzös, illetőleg gázos beszélgetések folynak. Kiderült ugyan is, hogy a mekeesporti furásoknál az egyik gázkutban minden egyéb van, csak gáz nincs. Szóval: egy csomó ezresért furtak egy nagy lyukat a földbe.

DR. FARKAS GÉZA

1000 DOLLAR BIZTOSÍTÁS AZ ALLAMNÁL.

Magyarországi és itteni peres ügyek gyors és pontos elintézése. Pénzküldés. Jogi tanács és hajóügy. Forduljon hozzám bizalommal!

1958 Genessee Str., Toledo, O.

Találkozott két ismerős a "Kö-bank" előtt. Szól az egyik:

— Hallo, hogy magát is elgázolták!

— Engem!? Dehogy, kutya-bajom sincs.

— Már ugy értem, hogy elgázolták a pénztét McKeesporton.

— Ja, ugy? Hát azt bizony elgázolták. No, de nem baj, legalább így elmondhatjuk, hogy Detroitban sok a — gáz-ember.

Jóraláló magyarok

Ujabbban a következő jóraláló magyarok szereztek előfizetőket a Dongónak:

Ableda György Roebing, Brinna Bertalan Springdale, Farkas József Trenton, Mikó Pál Niles, Kocsik István Erie, Horváth József Phillipsburg, Sáros M. J. Duquesne, Rácz István Cleveland, Pankasz Péter Detroit, Csongrádi Kornél Bridgeport, B. Tóth József Newark, Dobos Ferenc Oakdale, Hornyák György Toledo, Nagy István Johnstown, Kovács Olivér Perth Amboy, Gazdag Béla Expedit, Agócs József Roebing, Ónodi János Windber, Tarcai Lajos Akron, Spisz Kálmán Torrington, Németh János Northampton, Naményi J. K. East Chicago, Papp Ferenc Trenton, Kovács Lajos Carteret, Barta Péter Youngstown, Kun István Perth Amboy, Beleznay F. Milwaukee, Naményi B. L. Buffalo, Novák E. Alliance, Strausz Ferenc Monessen, Berthold Kálmán South Bend, Prack János Akron, Rospopa M. Donora, Danko Mihály Pittsburgh, Márki István Cudahy, Bence János Newark, Tömör Antal Kenmore, Béres Miklós zellenople, Gellért Mátyás Los Angeles, Bezsó András Cleveland. Fogadják a Dongó köszönetét.

FÖLDIKÉM!

Bali Mihály állítson neked májusfát, ha ellopod a más Dongóját.

FIGYELEM!

Tudomására hozom a magyar zenekedvelőknek, hogy nálam mindenféle magyar zenedarabot meg lehet kapni úgy rézbandák, mint zongorára és más hangszerekre. Két legújabb hallgatóra különösen felhívom a figyelmet és pedig "Hagyó kitépém a szivedet" és "Érzi szíven a te hűtlen szavadat". Ezek darabja 25 cent. Árjegyzéket kívántra szívesen küldök. Címem:

Strausz Ferenc

P. O. Box 1185., Monessen, Pa.

OHIOI MIEGYMÁS

A drága "kis üst". — A rosszul sikerült hurka. — Az el-
tűnt "ködmönle".

CLEVELANDBAN két atyafi mindenáron ködmönlevet akart főzni. Miután azonban nem volt üstjük, elmentek az egyik misziszhez, hogy adja el nekik az üstjét, ők szívesen adnak érte husz dollárt. A miszisz hajlandó volt az üzletre, ha leszurják a bodik a husz dollárt. Mikor azután lefizették az összeget a bodik, a miszisz megmutatta nekik az üstöt, de a bodik úgy találták, hogy az üstnek üst, de ködmönlevet még se lehet benne főzni. Követelték vissza a husz dollárt, de a miszisz elővette a seprüt és a bodik tanácsosnak látták a rendetlen visszavonulást.

Az egyik clevelandi magyar háznál hurkát szerettek volna enni s vettek egy csomó marhahélet. Igen ám, de nem volt hurkatöltőjük s azért elhatározták, hogy a töleséren át töltik meg a beleket. Ugy is történt. A nyújtófával tömködték a húst a tölesérbe és hogy rajta ne kapja őket valaki, hát becsukták az ajtót és az egyik bodit kiállították "vacsmány"-nak az ablakhoz. A hurka azonban mégis levesnek vált, mert a főzésnél nagyon megszurkálták a kalaptüvel.

A newarki bodi vendégeket hívott husvételre. El is mentek a bodik, mert számítottak egy kis "ködmönlére". Mikor a vendégek együtt voltak, lement a bodi a kancsóval a pincébe és szivni akart a hordóból, de bizony abból nem jött más, mint levegő. Megkoptatta a bodi a hordót, hát kongott is szépen. Akkor azután kitalálta a bodi, hogy a "ködmönlevet" kiszivogatták mások. Nagyszomorúan fölment a vendégekhez és kijelentette, hogy szivjanak levegőt, mert ő is csak azt szivott a hordóból.

Nílesen nem engedik be a feketét, vagyis helyesebben mondva nem engedik meg, hogy ott lakjanak. A mi nap azonban egy építkezésnél feketék is dolgoztak és egy Grant utcai magyar miszisz fogadta el jó pénzért

burdra a fekete bodikat. Hát már csak értelmes lett a magyar Amerikában.

Newarkon nagy vendégség volt az egyik háznál. Volt bőven ködmönle és így nem volt panasz. Az egyik miszter alaposan felöntött a garatra és holmi diskurálások céljából kiment a porcsra. A miszisz utána küldte a főburdost, hogy tartsa a miszter fejét, de a miszternek nem tetszett ez a tapogatózás és alaposan lemarkolászta a főburdosról a selyem inget.

Egész Amerikában elterjedt a híre annak, hogy Níles-ben a bodik nagyon jól keresnek, s van gyár is elég. Most aztán, hogy a tavasz beköszöntött, kezdtek mindenfelől vándorolni az emberek, de lakás nem igen kapható, s még kevésbé "burd". Ezért aztán a bodik összeálltak, s megvettek egy nagy ócska iskolát.

A minap azonban olyan nagy szél kerekedett, hogy attól kellett tartani, hogy a betyár-burdos kaszárnya összedől. Szegény atyáinkiai sem tehettek egyebet, mint összepakolták a cémókjukat, s kimuffoltak az iskola előtt levő vízenyós mezőre. De megjárták, mert éjjel jött egy nagy eső, amittől aztán reggelre úgy néztek ki, mint a kiöntött ürgék.

Nílesben a "Rusifilden" az egyik magyar bodi úgy találta, hogy az itteni amerikai feleségének már nagyon sok gyermeke van, ezért elhatározta, hogy titokban megváltja a hajójegyet, s egy szép napon majd gud-bájt mond az itteni feleségének. De rosszul számított, mert a napokban kapott hazuról levelet az otthon levő barátjától, ki megírta neki, hogy amikor kijött Amerikába csak két gyermeke volt, de most már öt darab van, mert hát nagy volt arrafelé a muszkajárás. Erre a híre aztán meggondolta magát a bodi, mondván, hogy mégis csak jobb Amerikában három gyermek, mint odahaza öt.

A szónoklás

Pennsylvania egyik magyarlakta helyén megünnepelték a március 15-ét. Az egylet kikeresete a legjobb szónokokat s mikor azután az ünnepélyre került a sor, hát az ünnepi szónok azt mondja, hogy "magyarok, nagy ünnepre készültünk itt máma, nagy szónoklati ünnep lesz itt máma". Itt azután megállt és az apostolnak se tudott tovább menni. Egyszer azután fölkiáltott "ekszkjuz mi bodik" és ezzel letűnt. A másik bodi pedig kivágta, hogy "talpra magyar, hi a haza", de ezzel azután megszünt a tudománya. A közönség erre méregbe jött s a bodi ugyan csak mentegetőzött, hogy "pedig úgy tudtam otthun, mind a mi atyánkot." Így azután befaçytak a márciusi szónoklatok.

Ujabb panaszok

Napról-napra újabb panaszok érkeznek a "bankár urak"-ra. Arról panaszkodnak a magyarok, hogy az 1916-ban és 1917-ben Magyarországra szánt pénzeiket nem küldték el annak idején a "bankár urak", hanem szépen itt tartották és csak a múlt év végén, vagy pedig ez év elején küldték el az adott címekre.

Annak idején 15 és 16 dollárokat fizettek a magyarok 100 koronáért s most a "bankár urak" negyven centjével váltották meg a saját zsebük javára a 15 és 16 dollárokat, ráadásul pedig két és három esztendeig kamatmentesen használták a fölvert pénzeket. Ugylátszik, hogy ezeknek a visszaéléseknek sose lesz végük. Jól tennék a magyarok, ha figyelemmel kísérenék a dolgokat és ha rájönnek a visszaélésekre, akkor tegyék meg a bűnös bankárok ellen a följelentést.

Aki meg akarja tudni, hogy a Magyar Postatakarékpénztárba küldött pénze idején lett-e átutalva, az írjon egyenesen Budapestre a postatakarékhoz. A cím ez: Magyar Postatakarékpénztár, Budapest, Hungary.

Akit a Dongó előfizetői közül becsaptak ilyen módon, írja meg nekünk a dolgot. Vigyázzon kiki arra, hogy a "bankár urak" ne vigyék el a veszett fejszének nyelét is.

A DONGÓ
ára egy évre 3 dollár.

DONGÓ

Megjelenik havonta kétszer.

Szerkesztő: KEMÉNY GYÖRGY

Rajzoló: KEMÉNY JÁNOS.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Amerikában egy évre	\$3.00
8 hónapra	\$2.00
4 hónapra	\$1.00
Magyarországra egy évre	\$3.50

276—25th Street

Detroit, Mich.

A DONGÓ CIME:

276 — 25th Street,

Detroit, Mich.

DONGÓHUNGARIAN COMIC PAPER
PUBLISHED SEMI-MONTHLY

Editor: GEORGE KEMÉNY.

Entered as second-class matter July 15th,
1916 at the Post Office at Detroit, Mich.,
under the Act. of March 3, 1897.**VIGYÁZÓ JÁNOS****MEGFIGYELÉSEI**

ELÉRKEZETT végre az az idő, hogy az amerikai magyarságnak le kell tennie a vizsgát. Meg kell mutatnia az amerikai magyarságnak azt, hogy lehet-e rá számítani, vagy pedig csak olyasvalami az amerikai magyarság, mint Kálmán király szerint a boszorkányok, akikről beszélni nem érdemes, merthogy ninesenek. A szibériai magyar hadifoglyok hazaszállításáról van szó és itt az amerikai magyarságnak kell kitennie magáért, mert Magyarország bevallotta, hogy szegénysége miatt képtelen hazaszállítani a hadifoglyokat Szibériából.

Az amerikai Vörös Kereszt jelentése szerint körülbelül 12 ezer magyar hadifogoly van még Szibériában. Egy-egy hadifogoly hazaszállítása körülbelül 250 dollárba kerül s így összesen három millió dollár kellene a hazaszállításukhoz. A Vörös Kereszt módot talált arra, hogy másfél millió

dollárért haza tudja szállítani a magyar foglyokat. Ebből a másfél millió dollárból egy millió 200 ezer dollárt nagyobb amerikai egyesületek vállaltak magukra, de csak úgy, ha a hiányzó 300 ezer dollárt az amerikai magyarság adja össze és pedig 1920 május 15-ig.

Magyarok! A világ legnagyobb szegénye az lenne, ha mi össze nem szednők ezt a 300 ezer dollárt akkor, amikor tizenkétezer magyar ember életéről van szó. A világ regrongyabb emberei lennénk akkor, ha mi 300 ezer dollárt össze nem hoznánk akkor, amikor jószívü amerikaiak négyszer annyi pénzt adnak össze azért, hogy megszabadítsák a szibériai rabság szörnyüségéből az ott szinylődő magyarokat, a mi — testvéreinket.

Testvéreim! Én nem beszélek sokat erről. Nekünk ezt a pénzt össze kell hoznunk és mi össze is hozzuk. Egy-egy amerikai magyarra még csak egy dollár se jut belőle. Ezren és ezren vannak közöttünk, akik tíz dollárokat adhatnak megeröltetés nélkül. Van sokan, akiktől százasok, sőt olyanok is, akiktől ezresek kerülhetnek. Mutassuk meg, hogy tíz nap alatt összejön a pénz. Mutassuk meg az amerikaiaknak, hogy mi olyan népnek vagyunk fia, amely népért érdemes tenni valamit.

Minden magyarul helyen azonnal alakuljanak meg a bizottságok és gyűjtsünk. Ahol kevesen vannak, ott minden ceremónia nélkül adjon minden magyar és küldjék el a pénzt az Amerikai Magyar Szövetséghez. Ha valaki a Dongóhoz küld pénzt erre a célra, az összeget eljuttatjuk rendeltetési helyére. A fő az, hogy adjunk gyorsan és adjunk emberségesen. Aki száz dollárt adhat, ne akarjon kibujni egy-két dollárral. A becsületünkről, a minket szülő nemzetről, 12 ezer kétségbeesett testvérünkről van szó, hát ne legyen egy magyar se nyomorult!

Detroitban már megalakult a gyűjtőbizottság és megkezdődött

a gyűjtés. A bizottság legalább 15 ezer dollárt akar összehozni Detroitban, azért minden magyar-nak hozzá kell járulnia a gyűjtéshez. Ne keressen senki kifogásokat, ne hozakodjék elő senki politikával, vallással és egyébbe! Itt emberszeretetről van szó, itt embereket kell megváltani és nem ember az, aki még most is kifogásokat keres. Magyarok! Én büszke voltam a magyar névre és ezután is az akarok lenni. Amerika szemé rajtunk van, 12 ezer nyomorgó hadifogoly csak bennünk látja a megváltást, így tehát váltsuk meg őket.

Sok mindenről szerettem volna szólni, de a szibériai magyar hadifoglyok megszabadítása a legégetőbb, a legfontosabb kérdés. Az Amerikai Magyar Szövetség kiadta angol nyelvű folyóiratának első számát, a Verhovay Segélyegylet rövidesen gyűlést tart Clevelandban. Ezekről szólni kellett volna valamit, de én nem látok mást, mint a szibériai hadifoglyok kétségbeesett alakjait, nem hallok mást, mint az ő rettenetes jajkiáltásukat. Ha tehetném, szívesen adnám az egész összeget, csak hogy mielőbb ki szabaduljanak a pokolból.

Testvéreim! Ugy-e ti is látjátok őket? Ugy-e, ti is halljátok őket? Adjatok tehát, adjatok minél előbb és adjatok annyit, amennyit testvéreitek elvárhatnak tőletek.

A nóta

Szatmárt egykor egy nagy iromba tót fia pályázott kispapnak. Jól ment minden a fölvételi vizsgálaton; végre azt mondják neki, hogy énekeljen valamit. Erre azonban zavarba jött, tekintgetett ide is, oda is.

— No akármit, csak énekeljen! biztatták a kanonokok.

Ereé aztán rákezdte érdes hangon:

— Zip is vágyum, jó is vágyum.

— Elég, elég! — torkolták le a kezdet után a jelenvolt atyák.

DR. L. H. HERBERT

volt ezredorvos

2225 W. JEFFERSON AVENUE

Detroit, Mich.

KRÓNIKÁS ADOMÁK

Aki mihez ért. — A színésznők kora. — A vendégek nevei.

A PESTVIDÉKI törvényszék fogházának felügyelőjénél egy elítélt pestmegyei kereskedő — aki csással súlyosított váltóhamisítást követett el — jelentkezett, hogy büntetését megkezdje.

Mint ilyenkor szokásos, a felügyelő megkérdezte, hogy milyen munkához van kedve, mert hát tétlenül a fogházban sem lehet élni.

Az elítélt gondolkozott.

— Nos? — sürgette a felügyelő. — Nyilatkozzék már! Milyen munkát végeztessünk önnel? Mihez ért? Mi akar lenni? Szabó? Suszter? Asztalos? Vagy akar dobozokat készíteni?

A kereskedő megvakarta a fejét.

— Felügyelő ur, kérem — nyögte ki végre nagynehezen — én az ilyen kézimunkához abszolúte semmit sem értek. *Nem mehetnék én a fegyencek készítményeivel vidékre utazni?* Ehhez értek!

Egy pesti színház kulisszái mögött nagy vihar dult: a színház két művésznője hajbakapott. A helyzet olyan volt, hogy ezt majdnem szósz szerint lehet értelmezni.

Miután már kifogytak a gyalázó szók özönéből, az egyik megvetően legyintett kezével, bizonyos gunyos reverenciával jelentette ki:

— Egyébként nem veszekszem magával! Én világéletemben mindig tiszteltem a — kort!

A másik halotthalványan és lesujtva menekült az öltözőjébe.

A színház komikusa erre az összegyűlt hölgyek előtt kitanította a sértegető színésznőt:

— Tanuld meg drágám, hogy a színésznő soh'se több harminckilenc évesnél. Ezzel a korról aztán játszik és el él százhusz esztendeig!

Nagy estély volt az Erzsébetvárosi Kaszinóban. Java művészeink mü-

ködtek közre a hangversenyen. A rendezőség nagyban buzgólkodott, mert nemcsak a művészi rész, hanem a hangverseny után következő, ugynevezett étkezési rész rendezésének gondjai is emésztették.

Egy rendező odaszól a szolgának:

— Kérem, aztán el ne felejtsem minden közreműködő művész számára is terítéket tenni! Minden művész nevét írja fel egy-egy kis kártyára és a kártyákat tegye be a tányérokba — hogy tudják, hol ülnek.

A szolga alázattal kéri:

— Tessék leírni a névsorukat.

— Eh — mond a rendező — most nagyon sok a dolgom. Ott a nyomtatott műsor, írja ki abból a művészek neveit!

A szolga nekiült és gyönyörű írással irt vagy egy félóraig. Aztán elhelyezte a tányérokban a kártyákat. Aztán megvolt a koncert. És mikor a vacsora következett és az urak sorba járták a terítékeket, keresve a neveiket, a következő neveket látták a kis kártyákon:

“Nagyságos Arányi Dezső ur.”

Nagyságos Donizetti ur.”

“Nagyságos Wagner Richárd ur.”

És a többi.

Az egyik budapesti színháznál sárga csizmákban kellett volna játszania szerepét egy színésznek, de nem volt sárga csizmája.

A rendező felbőszült:

— Nahát, ez mégse járja! Ez szerződészegés! A szerződés világosan előírja, hogy önnek magának kell vennie sárga csizmát!

— Kell venni, kell venni! — felelte keserű mosolyal a színész. — Ez a szerződés is olyan, mint a *szakácskönyv*. Az is azt hajtogatja: végy egy kiló cukrot, végy egy félkiló man-

dulát, de sohasem mondja meg, hogy — *honnán* a pokolból?

Csúnyán összeveszett Eötvös Károly az egyik kliensével és ápertén szemébe vágta a véleményét, amiért aztán följelentést is tett a büntető járásbírószágon ellene. A háborúság békésen végződött, mielőtt Farkas Gyula bíró az ítéletet kihirdette volna, de az elmérgesedett incidensről lehet, sőt érdemes beszélni.

A kliens — egy jómódu budai öregasszony — beteg lett és gyorsan elhívatta Eötvöst, hogy a végrendeletét tollba mondja. A régi, nagyon régi ismeretségre való tekintettel, Eötvös kivételesen eleget is tett a hívásnak, megjelent az egyik bojtárjával.

A matrónának volt egy negyvenezer pengője, arról akart intézkedni. Az ügyvédességét bemártotta pennáját és az öregasszony diktálta.

— Ötezer forintot hagyok Feri öcsémre.

— Megvan!... Tovább.

— Kétezer forintot hagyok az egyháznak misékre.

— Megvan!... Tovább.

— Ezer forintot hagyok Marcsa szolgálómnak. Megérdemli, hűséges eselédem.

— Ez is megvan. Tovább!

Az öregasszony nagyot bámult, aztán boszusan mondta:

— Tovább? Nincs tovább.

Erre már közbeszólt Eötvös:

— Hallja kérem, maga kicsit elszámolta magát. Hisz ez a pénz mindössze se több nyolcezer forintnál. Mi történik a többivel?

— Nem engedem, hogy egészen kifosszanak! — kiáltott fel a matróna: Eötvös pedig dühösen mondta:

— Mit fecseg? Ki akarja kifosztani? Arra feleljen, mi történjék a többivel?

A végrendelező keserűen fakadt ki:

— Micsoda? *Hát nekem ne maradjon semmi?*---

A Dongó késése

miatt sokan panaszkodtak utóbbi időben. Jól tudja mindenki, hogy a vasutasok sztrájkolnak és így sok minden nincs úgy, amint szokott lenni. Mi nem parancsolhatunk a postának, hogy külön vonaton vigye a Dongót. Legyünk türelmesek. Mert a “Dongó tervéz, de a posta végez”. Ha a Dongó olyan türelmetlen lenne, mint egyes potyaolvasók és hátralékosok, ekkor egyáltalán meg se jelenne a Dongó. A türelmetlenek jobban tennek, ha megrendelnék a Dongót, vagy pedig idején beküldenék a betegeket.

Mit irnak az előfizetők?

Soraimhoz mellékelve küldök 3 dollárt a Dongóért, 25 centet a jubileumi számért és 75 centet a kis Samunak piros tojásra. Megérdemli, mert derék legény.

Bethlehem, Pa. *Balek János.*

Itt küldöm a 3 beteget, mert meg akarok szabadulni a Dongó keresztjétől, ami nagyon terhes. Figyelmeztetem a magyarokat, hogy ne hordják a keresztet és ne várjanak arra, hogy a bankárok rakják rájuk a koronás keresztet. Szurja le minden magyar a Dongóért a betegeket.

Erie, Pa. *Takács Péter.*

A Dongót nagy érdeklődéssel olvasom. Csak tartsa továbbra is ébren az amerikai magyarságot, hogy minél többet tehessen a szegény szülőhaza érdekében.

Pricedale, Pa. *Hajdu József.*

Az itteni magyarokból még az ind-saj se tudná kinyomni a betegeket. Mindnek csak a koronákon jár az esze és adogatja a jó amerikai dohányt a bankároknak, ha másért nem. Hát csehoszlovák koronáért. Hát csak koronázzák meg őket végig.

Franklin, N. J. *Balog István.*

A Dongóval nagyon meg vagyok elégedve és itt küldöm érte a 3 beteget.

Bethlehem, Pa. *Schmuk A.*

A Dongót nagy örömmel olvasom. Nem is olvasok más lapot, mert a legtöbb csak a bankárok malmára hajtja a vizet. Csak arra vagyok kíváncsi, hogy mikor ébred föl már az amerikai magyarság?

Chrome, N. J. *Koji Balázs.*

Mellékelve küldöm a 3 beteget, hogy a Dongó továbbra is dongjon nekem. Sajnos, hogy olyan sok hátralékos van a Dongónál, esipné meg őket a darázs.

Chester, Pa. *Wilston Harry.*

Itt küldöm a betegeket. Előfizetőt bajos itt szerezni, mert az itteni ma-

gyarok közül némelyik 18 órát is dolgozik naponta, csak hogy minél több koronát vehessen. No meg azután a "ködmönlé" se kutya. Azért nem sajnálják a tizeket meg a huszasokat. de már a hideg is kilelné őket, ha egy-két dollárt adnának ujságért.

Carollville, Wis. *Takács Mihály.*

Ez is betyár volt?

Az endrődi káplán a régi magyar világban atillában, sarkantus csizmában járt, kezében fokossal.

Nem tetszett ez sehogy sem káplántársának, kinek szemében különösen a fokos volt nagy szálka.

— De Emil pajtás, mondá egy alkalommal neki, hagyj fel e viselettel, hiszen ez egész betyáros!

Nem szólt az illető semmit, hanem egy délután felszólította társát, hogy menjen vele a templomba.

— De hát ilyenkor, midőn semmi ok sincs rá?

— No csak gyere velem a templomba, ne kérdezd az okát!

Elvégre rászánta magát a másik káplán s követte társát a templomba. Ez a szent László képe elé vezeté őt, melyen a dicső király magyaros öltözetben volt ábrázolva, kezében fokossal.

— No hát ez is betyár volt? kérdezte diadallal a megrótt káplán.

Persze a másik erre nem tudott semmit se felelni.

HONFITÁRS!

Május elsejére már igazán le-szurhatnád azokat a betegeket.

PAPP FERENC UR

a Dongó megbízott képviselője, kinek joga van a betegek fölvetelére az egész Egyesült Államokban. Címe: 339 Centre St., Trenton, N. J.

Keeping Your Directory Near Your Telephone Will Save Time

Tartsa a névjegyzéket közel a telefonhoz és üsse fel mindannyiszor, amikor valakit fel akar hívni.

Néha az előfizető találomra hív fel egy telefonszámot a helyett, hogy a Telefonnévjegyzékbe nézne előbb bele, a mit hirtelen nem tud megtalálni. Ha rosszul találgatott, akkor egy haszontalan összeköttetést kapott, egy harmadik egyének alkalmatlankodott, időt veszített és a munkát újra kell végezni.

A Telefonnévjegyzékből saját maga részére készített kivonatot mindig ki kell javítani, valahányszor egy új névjegyzék megjelenik. A Telefonnévjegyzék használata mindig a legbiztosabb.

Michigan State Telephone Company.

KIRÁLY VAGY NEM KIRÁLY?

A Dongó előfizetői között szavazást indítottunk meg aziránt, hogy kívánatosnak tartják-e Magyarországon a királyság visszaállítását, vagy esetleg a Habsburg-ház uralmának visszaállítását. Eddigél 1278 szavazat érkezett be a Dongóhoz. Miután a szavazatok még egyre jönnek, azért elhatároztuk, hogy május 8-ig hosszabbítjuk meg a határidőt és a május 15-ki számban közöljük a végleges eredményt. A szavazó-lapot lapunk jelen számában is közöljük.

Több előfizetőnk úgy nyilatkozott, hogy jó lenne, ha a többi lapok is le-szavaztatnák előfizetőiket. Sajnos, mi ezen a téren nem sokat tehetünk. Ez a lapoktól függ. A különféle magyar lapok előfizetői írjanak a szerkesztőségbe és ott kérjék a szavazás megindítását.

Ezzel a kérdéssel kapcsolatban nagyon érdekes levelet kaptunk Smutkó Mihály előfizetőnkől. A levél csak annál érdekesebb, mert az Amerikában levő magyarországi tótok magartatásáról mond el érdekes dolgokat. Az érdekes levél így szól:

TISZTELT KEMÉNY UR!

Miután a Dongó április hó elseji számába megláttam a Szavazó-lapot, ennél fogva iparkodok én is meggyőződésnek eleget tenni.

Hát valóban én is szívesebben lát-nám a Népköztársaságot, a sokat szenvedett és vérzett szerencsétlen Magyar-honban.

Ami azonban az isten kegyelméből rendelt Habsburgok-at illeti, nos, hát azoknak csupán a nevük említése is elég ahoz, hogy végig cikázon agyamon az elmúlt négy évszázadnak borzalmas rokonszenve a Habsburgok részéről a Magyar nemzet iránt. Valóban csodálkozni tudnék, ha még mostan is hívük akadna a becsületes és az ugynevezett "józan eszű" magyar nép közt olyan, aki vissza kívánná a sokat megátkozott Habsburg sarjadékot a magyar nép nyakára.

Továbbá tisztelt Kemény ur, fogadja hálás köszönetemet a becses családjá fényképéért, amit köszönettel vettem, s valóban mondhatom, hogy igen örvendek neki, ugyannyira,

hogy meg-megmutogattam sorban az itteni ismerős tót atyafiaknak, egy-szersmind reméltem, hogy — uram, bocsá', hátha sikerül valamelyesből valami beteget kiszivattyuzni, mert sajnos, itt nincsenek jóra való, de még rosszra való magyarok sem. De annál több a tót, én meg hogy tudok velük politizálni, azaz "napovedálni" ennek révén nagy köztük a respektus. Pláne a magyar érzelmű tótok között, mert itt szükségesnek tartom, hogy félig meddig önt is beleavassam az itteni hangulatba, a tótokat illetőleg. Hej, tisztelt uram, mondhatom, hogy sokért nem adná, ha mindezeket a saját meggyőződése szerint tapasztalhatta volna, amit én két évi ittlétem alatt láttam és hallottam ezek közt. Láttam a magyart guesmoló és faló tótokat, ugyan akkor láttam a magyarságért küzdő, szenvedő tótokat, akik nemcsak pénzzel, ha alkalom kínálkozott, de még amugy hazaias módra esülökre is fogtak. És volt had-el-had és a szegény "Madarónok", így nevezik a magyar érzelmű tótokat, az agyabugyalásban mindig előnyben maradtak, úgy annyira, hogy most már nem mernek velük kikezdeni. De még

egy árva magyart gyalázó szót sem mernek kiejteni jelenlétükben. Persze a "korton" a másik párt mindig előnyben részesült, tudniillik a "Madarónokat" rendszeren erősebben préselték, minek folytán több beteg kullogott ki a bugyellárisból, de ők kutyába sem véve az elpusztult betegeket, megkönnyebbültek abban a tudatban, hogy legalább félig meddig megmosták a piszkos száju magyart gyalázókat.

Hej! szegények, amidőn hire jött, hogy a csehek egymásután szállják meg a vidéküket, akkor egy magyar ember ha megfigyelte volna őket, hát azt a lesujtó képet amíg él el nem tudná felejteni. És hozzám jöttek szegényesen és bóbiskoltak, szomorokodtak, én meg vigasztaltam őket, noha nekem is jól esett volna a vigasztalás, mert annak idején nem voltam képes aludni éjjelenként csak hanykolódtam ágyamban és folyton szemem előtt lebegtek a megszállók vi-gyorgó, kárörvendő arcai. De én vigasztaltam másokat, és mivel sokat olvastam, hát így sok példát hoztam elébük a mult szomorú történelmére hivakozva. Magyaráztattam nekik, hogy így, úgy, nincs még veszve minden, hogy Magyarország már többször a sir szélén állott és végül mégis megmaradt.

ÉRTESÍTÉS

Akronban (Ohio) Treml Istrán ur volt szíves elfogadni a Dongó beteg-látogatását. Ajánljuk őt az akroniak jóindulatába.

SZAVAZÓ-LAP.

Kívánatosnak tartja-e Magyarországon a királyság visszaállítását?

Igen.....

Nem.....

Kívánatosnak tartja-e, hogy Magyarországon újból Habsburgok uralkodjanak?

Igen.....

Nem.....

Név

Cím

Tegyen a kérdések alá meggyőződése szerint keresztet az igen vagy a nem mellé. Írja alá, vágja ki a szavazólapot és küldje be mielőbb a Dongóhoz. Cím: Dongó, 276 — 25th St., Detroit, M.ch.

UJHÁZI ADOMÁK

UJHÁZI mesternek a rendes kávéházi törzsasztalánál táviratot kézbesítettek. A távirat egy vidéki városból jött, ahol a mester néhány nap előtt vendégszerepelt.

A táviratban csak ennyi volt:

Még mindig nem temették el!

Amikor Ujházi ezt elolvasta: felkacagott, de nagyon kényszeredetten. Alapjában dühös volt, amit az is bizonyít, hogy a rejtélyes táviratra ott mindjárt megírta a következő, nemkevésbé rejtélyes távirati választ:

Akasszátok fel magatokat!

Ennek a táviratváltásnak pedig a következő előzményei vannak. Tudni kell, hogy Ujházi egyike volt a legszenvedélyesebb — ugratóknak. Boldog volt, ha valakit megtréfálhatott felültethetett, de ezzel szemben borzasztóan érzékeny volt, ha őt "ugratták". Ugyanis folyton azt hirdette, hogy őt nem lehet "ugratni és becsapni" és ha ez mégis megeshet vele: szégyelte magát és roppant dühös volt.

Abban a vidéki városban, ahonnan a távirat érkezett, üldögélt Ujházi a szintársulat néhány tagjával a kávéházban. Csendesen beszélgettek, amikor egyszerre csak beront a kávé — Talán csak nem unatkozik a mesévek óta "utazik" Ujházira, de még egyszer nem sikerült őt felültetnie.

Beront, letörli a verejtéket a homlokáról és nagyokat fujva leül az asztalhoz.

— Borzasztó, borzasztó — lihegi — a hatóság eljárása egyenesen felháborító! Három nap óta fekszik szegény nagynéném és nem akarják eltemetni!

— Hallatlan! — kiáltja Ujházi magánkivül. — És miért?

— Mert nem halt meg! — ordítja diadalittasan a rendező, aki még har-

madnap is boldogan figyelmeztette a távirattal Ujházit, hogy egyszer az életben sikerült őt is "ugratni."

Ujházi szerette a vidéki kirándulókat, de csak este héttől tízig, amikor játszott, a jó vidéki közönség ünneplése közepette.

Napközben azonban rettenetesen unatkozott. Hiányzottak rendes megszokott pesti kedvtelése, hiányzott a rendes társasága és ő naphosszat egyebet sem tett, mint unatkozott és várta az esti előadást.

Egyszer egy kis vidéki városban délután ott ácsorgott a szálló kapujában és rosszkedvűen szívta a szivarját. Arra ment éppen a város polgármestere, régi jó ismerőse, aki mosolyogva kérdezte tőle:

— Talán csak nem unatkozik a mester a mi kis városunkban?

Ujházi nagyot szippantott, aztán fanyar hangon jelentette ki:

— Én unatkozom? Dehogyan unatkozom! Van itt nekem sok teendőm. Délelőtt legyeket fogdosok, délután ásitozom, este játszom és előadás után számítom az órákat és a perceket, hogy mikor visz már el a vonat ebből az istenverte, unalmas fészekből!

Egy vidéki uriember végignézett a Vigszínházban egy francia bohózatot, amely nem éppen az erkölcsös szindarabok közül került ki.

Az edzett izlésű vidéki ur nem is találta olyan tulságosan sikamlósnak a darabot és a színház után vacsoraközben pesti barátai társaságában konstatalta is:

— Kérem, ez a darab nem is olyan pikáns! Megnézhetik még *leányos családok* is...

Amire közbevetett a társaság egyik

tagja, a mindig jókedvű Ujházi mester:

— Na, na! Leányos családok talán nem annyira, mint inkább — *családos leányok*---

Ujházi elte ezt a históriát, a mely valaha is vándorszínész korában esett le.

Egy vidéki városban egy derék csizmadia-mesternél lakott a művész, aki hamarosan jó barátságot kötött a házigazdájával. Reggelenként, amikor Ujházi felöltözködött, megreggelizett és vette a kalapját, botját, a csizmadiamester sohasem mulasztotta el megkérdezni tőle:

— Hová megy a művész ur?

— Próbára! — felelte a művész minden reggel.

Mikor már vagy két hétig minden istenáldotta reggel azt a feleletet kapta a csizmadiamester, hogy a művész "próbára" megy, egyszer csak kifakadt:

— Ugyan mi az isten csodájának próbálja annyit a művész ur? Ha látja, hogy nem megy: miért nem hagyja abba?!

Egy banketten történt, amelyen Ujházit ünnepelték.

Már vagy tizenöt tósztot szenvedett végig a lakomázó társaság, amikor mindnyájuk rémületére felállt egy ur és harsány hangon szónokolni kezdett, mondván:

— Tisztelt hölgyeim és uraim! Felkérem önöket, vegyék kezükbe a poharukat és álljunk fel valamennyien---

Mindenki feláll, sejtve, hogy a királyt fogja az illető ur felköszönteni. De ő így folytatja:

--- és most nézze meg mindenki, hogy nem az *én szalvétámon ült-e eddig, mert nem találok sehol---*

Otthoni ügyeiben

forduljon egyenesen egy ügyvédhez Magyarországon, aki mindent és jól elintézt.

Akármiilyen ügyében írjon erre a címre:

Dr. Adorján Gyula

ügyvéd.

PAPA, Veszprém megye, Europe. Hungary.

Irodám több év óta kezel amerikai magyar ügyeket, tehát meg van a kellő ismeret és tapasztalat.

“Samu” kitesz magáért

Nénik és Bácsik! Régóta várom már a tavaszt, mert hogy a nénik és bácsik küldtek nekem sapkára meg piros tojásra va-

lót. hát gondoltam, hogy majd veszek nekem egy kis autóbilit és azon fogok parádézni az utcán. Legalább nekem legyen autóbilitom a családban, a többi ugyanis gyalog jár. A testvéreim úgy néztek rám, mint a szocialista bácsik a kapitalistára. De nem is csoda, mert nekem volt a legtöbb pénzem a családban, mármint 12 dollár és 75 cent.

A múltkor azután hazajött az édesapám és azt mondja, hogy sok magyar bácsi van valahol messzi Muszkaországban. Ezek a magyar bácsik raboskodnak és nem tudnak hazamenni, mert szegények, a magyar emberek Magyarországon meg annál is szegényebbek. Pénz kellene, sok pénz ahhoz, hogy azt a sok bácsit visszavihessék a szülőföldjükre a gyerekeikhez, vagy talán az édesanyjukhoz.

Azt mondja az édesapám, mármint az öreg Dongó, hogy az amerikai bácsik igen sok pénzt adnak a magyar bácsiknak, ha az amerikai magyar bácsik is pótolnak hozzá és akkor vissza tudják vinni a sok-sok szegény raboskodó magyar bácsit nagy Muszkaországból kis Magyarországra. Hallgattam a beszélgetést és gondoltam magamban, hogy no Samu már nem lesz semmi az autóbilitozásból. Nem leszek kapitalista, oda adom a 12 dollár 75 centet a Muszkaországban levő magyar bácsiknak, hátha azoknak is van ilyen kis Samujuk és az a kis Samu sirdogál utánuk. Én se szeretném, ha az én édesapám valahol néhez rabságban lenne. Ugy-e a magyar nénik és bácsik is adnak annyit, a mennyit csak tudnak a raboskodó magyar bácsikért. És ne haragudjanak rám a nénik és bácsik, hogy a mit sapkára és piros tojásra küldtek, azt odaadtam a raboskodó magyar bácsiknak. Ugy-e nem haragszanak rám?

NILESIEK FIGYELMÉBE

Aki nem akar bajlódni a levélírással és pénzküldéssel, az bizza a betegeket Mikó Pál urra, a Dongó nilesi képviselőjére.

TUDJA-E ÖN,

hogyan melyik a leghatalmasabb, legbiztosabb magyar egyesület Amerikában?

A VERHOVAY SEGÉLY EGYLET

Tagjainak száma huszonötezer kétszáz. Tiszta vagyona meghaladja a 300 ezer dollárt.

Fizet:

Betegsegélyt hetenként 6 dollárt, egészen két évig;

Csonkulási segélyt 400 dollárig; szükség esetén félsegélyben vagy végkielégítésben részesíti tagjait;

fizet az örökösöknek a tag elhalálása esetén 1000 dollárt.

A Verhovay Segély Egyesület nagy hadseregének katonáit ott találja ön az Egyesült Államok területén mindenhol, bárhová menjen is.

A Verhovay név ismeretes mindenfelé.

A Verhovay Segély Egyesület már eddig is milliókat fizetett ki haláleseti örökségek és betegsegélyek fejében.

A Verhovay Segély Egyesület tagjai testvéri szeretettel karolják fel betegségbe esett, vagy nyomoruságba jutott testvérek ügyét, felveszik az özvegyek és árvák gondját.

A Verhovay Segély Egyesület testvéri szeretettel hívja Önt is tagjai sorába, segítőtje akar lenni Önnek is és támasza családjának.

Ne késlekedjen hát; hanem álljon be közzénk. Legyen Ön is egyik harcosa ennek a lelkes magyar tábornak. Jelentkezzen felvételre az ön székhelyén levő fiókunknál. Esetleg kérjen felvilágosítást a központi titkári hivataltól e címen:

SECRETARY

VERHOVAY AID ASSOCIATION

HAZLETON, PA.

Esetek "Nyul Győzi"-ből

Az elégett sódar. — A lekéssett bodi és más históriák.

ROEBLINGEN nagyon haragudott egymásra két miszisz. A harag vége az lett, hogy husvét előtt alaposan összehorgoltak. A horgolásnak azonban szomorú következménye lett, mert az egyik miszisznek megégett a sódarja. A másik majd elolvadt az örömtől, amikor megtudta az esetet. Azt mondja, hogy mégis csak neki van igaza, mert az ő sódarja nem égett el.

A franklini miszter tehenére nagyon rájött a hopparé és elhatározta a miszter, hogy kiveszi neki a "lájsznit." Meg is kérte az egyik bodit, hogy kísérje el a riskát. Igen ám, de a bodi nagyon sokáig pödörgette a bajszát és megszökött a riska. A bodi erre lóhátra kapott és úgy vágatott a tehen után, a közönség pedig gyönyörködve bámulta a hajkurászást.

A franklini bodi nagyon felkészült husvét előtt és elment Passaiera öntözködni. Már előre diesekedett, hogy mennyi himes tojást adnak majd neki a passaii kisasszonyok. Ismerkedés végett elment a bodi a husvétibálba, de ott meglepetés várta, mert az egyik kisasszonyt tánera kérte, de olyan kosarat kapott, hogy a léghajóra is nagy lett volna. Ekkor azután elment a bodi öntözködni és össze is szedett egy rakás tojást. Nagy volt otthon a di-

ceskvés, sőt még a gyárba is vitt a tojásokból. Ott feltörték a tojást a többi bodik és kisült, hogy csirke van benne. Emiatt úgy megharagudott a bodi, hogy még rá se szeret nézni a tyukokra.

A franklini bodi felhagyott a mesterségével és elhatározta, hogy más "dsábot" keres. Mivel pedig itt a tavasz, hát ajánlotta magát a miszisznel kotlós ültetőnek, merthogy ő nagyon ért hozzá. Rá is biztak 25 tojást. A bodi belerakta a tojásokat a fészekbe és azután ment a kotló után. Igen ám, de a bodi előzőleg alaposan beszédett a ködmönléből és mikor a kotlót vitte a tojásokra, a fészek előtt megbotlott a kanduron és úgy beleesett a kotlóval együtt a fészekbe, hogy menten rántottává lettek a csirkék.

HÁROM BETEG

a Dongó ára egy évre, nyolc hónapra 2 beteg, 4 hónapra 1 beteg.

Egyleti értesítés

A Springdale-i és környéki ferbli-egylet tagjait ezennel értesitem, hogy május 8-án nagy gyűlésünk lesz a szokott helyen és időben. A gyűlésen az alapszabályokat akarjuk módosítani és azért arra kérem a tagokat, hogy minél nagyobb számban jelenjenek meg. A régi tisztikar lemondott és újat kell választanunk, azonkívül pedig ki kell mondanunk, hogy ezután a más kártyájába nézni nem szabad, mert a három király elváltozik és kettő lesz belőle. Remélem, hogy a jövő tisztikar gondoskodni fog minden héten egy rendkívüli ülésről, mert másként nem tudjuk fizetni a betegséget. Tagtársi tisztelettel

N. N., elnök.

A KERESZTELÉS

megszűnt a Dongónál, mert a stólat nem fizették a megkereszettek. Ezután mindenki idején megkapja az értesítést és aki előfizetését nem rendezi, az a Dongó helyett olvashatja majd nyáron a Tejut csillagait.

THE PEOPLES STATE BANK

MEMBER FEDERAL RESERVE BANK
A FEDERAL RESERVE BANK TAGJA.

Alaptőke \$2,500,000

Főlöslég \$4,000,000

Tartalék-alap több, mint 125 millió dollár.

PÉNZT ELFOGAD BETÉTRE ÉS CHECK-SZÁMLÁRA.

Pénzküldés idegen országokba.

Delray-i fiók:

2200 WEST JEFFERSON AVENUE, DETROIT, MICH.

Takarékoskodjék vagy szolgáljon. Melyiket teszi ön? Ha mostan nem takarékoskodik, mindig szolgálni fog, mert soha sem fogja tudni megragadni a kínálkozó alkalmakat. Kezdje meg a Takarékoskodást most. A PEOPLES STATE BANK 19 fiókot tart fenn üzletfeleinek kényelmére.

TALÁNY

Mi ez?

Ür S lel ke ke
ke ke

A megfejtés beküldésének határideje: 1920 május 18.

Az április elseji számban közölt talány megfejtése:

Szegény koronák.

Helyes megfejtést küldtek be a következők:

Hornyák János, Kranich S., Belenszky Jánosné, Kocsik István, Kormányos Józsefné, Kozma James, Tóth Antal, Nagy János, Barta Sándor, Illés János, Mahl Bálint, Belenszky Péter.

A jutalmul kitűzött pönyvet Tóth Antal (Akron) nyerte meg.

Csak magyarul

Nagy szureti bal Melyet folyo ev Sept. 21, en vasarnap tart a Verhovay Segely Egylet 217 fiokya Bedfordon a Varga fele farmon a 28 stopnal Tisztelettel meg hivjuk a Bedfordi es kornyeke Osses Magyar-sagot etelekreol es husito italokrol gondoskodunk A Zenet szolgalya a Cevlandban jól ismert Halupka kituno zene kara Belepti diy ferfiaknak 25c nok nem fizetnek.

Tisteletel a Rendezoseg.

Tel. Princeton 2584-R.

DR. MAJOROS JÁNOS
MAGYAR FOGORVOS

8820 Buckeye Rd., Cleveland, O.
Rendelő órák: Hétköznap d. e.
9-től este 8-ig. Vasárnap 2-5-ig.

MAGYAR TEMET-
KEZÉSI VÁLLALAT

ÉS KOPORSÓ RAKTAR.

ooo

Temetéseket elvállal a legfényesebbtől a leggyegyszerűbbig a legjutányosabban.

ooo

BICZÓ ÉS TÁRSA

2243 WEST JEFFERSON AVENUE

DETROIT, MICH.

Telefon: Cedar 175

Majner históriák

EGYIK derék magyar bányász ezeket írja West Virginiából: "Itt küldöm a szavazólapot. Én nem kívánok se királyt, se pedig Habsburgot. Idáig is ők tettek benünket tönkre és ha azután is ők fognak uralkodni, akkor inkább ne is legyünk magyarok. Csak tessék fölvilágosítani a népet, hogy többé senki se adja el magát egy pohár pálinkáért."

Illinois államban levelet kapott az egyik majner bodi, hogy özvegy lett. Mivel pedig özvegy-asszony nál lakott a bodi, hát igen csapta a szelet a miszisz körül. Fát vágott és egész télen rakta a tüzet. Mikor azután kitarvaszodott, az özvegy miszisz kiadta az özvegy bodinak a "tájmot." A bodi szörnyen vakarta a fületövét és ugyan mondogatta a miszisznek, hogy ki fogja majd megrakni neki a tüzet. A miszisz erre aszt válaszolta, hogy sose busuljon, ő majd fiatalabb bodival rakatja ezután a tüzet. Az özvegy bodi erre ugy elke-seredett, hogy rögtön a vállára kapta a kuffert és ment a világba.

Az illinoisi majner bodi nagyon megharagudott a kolbászok miatt, amiket a lājbi alatt vitt haza. El is ment a disznós bodihoz és azt mondta neki, hogy menjen vele a kortra. "Hát hun a polic"? — kérdezte a disznós bodi. — "Én vagyok a polic"! — verte mellét büszkén a mérges bodi. Erre azután a disznós bodi elővett holmi kis-üstön főtt mérge-st és azzal kínálta a mérges policot. Mikorra elfogyott az ital, a policnak is elfogyott a mérge és így szent lett a barátság.

A DONGÓ ÁRA

A Dongó előfizetési ára 1920 február 15-től kezdve egy évre 3 beteg dollár, négy hónapra 1 beteg dollár, 8 hónapra 2 beteg dollár. Magyarországra és Canadába a Dongó előfizetési ára egy évre 3 dollár 50 cent. Ezek az előfizetési árak új és régi előfizetőkre egyaránt vonatkoznak.

A DONGÓ POSTÁJA

R. J. A tréfát kidongjuk. Kerithetne ott egypár előfizetőt.

P. H. Ennek a dolognak nemcsak az a baja, hogy plajbásszal írta, de inkább az, hogy egyáltalán nem vice.

D. F. A 3 beteget köszönettel vet-tük. A históriákat fölhasználjuk.

L. J. A küldött dolgok nem rossz-szak. Hogy vannak ott a betegek?

R. I. Ez a história nem rossz, de már előbb beküldött másvalaki ehez hasonlót.

T. J. A Dongó nem arra való, hogy valaki jól megboszanthassa a hara-gosát.

P. J. Muffol gondjaira bízunk.

H. G. Egy részét fölhasználtuk, a többire is sor kerül valamikor.

B. A. A betegeket köszönettel vet-tük. A többit eligazítjuk. A "Száz vers" című könyv teljesen elfogyott, nem küldhetünk belőle.

K. A. Köszönet a betegekért meg a jóindulatért.

B. B. Ilyesmit nem szoktunk közölni a Dongóban, de ezt kivételesen leközzöljük.

V. M. Egyházi dolgokkal nem fog-lalkozunk.

R. J. El lehet rá készülvé, hogy azokban a lapokban rövidesen teli tü-dővel fujják majd a Habsburgok di-cséletét.

B. I. Mi csak kötelességünket tel-jesítettük. Bárcsak az amerikai ma-gyarok is teljesitenék kötelességüket.

Többeknek. Köszönet a névnap-i jó-kívánságokért.

S. F. Faragunk belőle valamit.

Több dologról máskor szóunk.

Ha nincs étvágya,
Ha nincs rendes széke,
Ha fáj a feje,
Ha rossz a gyomra, a világhírű

"Sure" Pilula

kikurálja.

50 CENT ÉS 25 CENT BOXJA.

Ha az ottani patikában vagy storeban nem kapja, küldjön be 25 vagy 50 centet bélyegben és akkor elküldjük címére.

The Atlantic Supply Co.,

361 EAST FEDERAL STR.,
YOUNGSTOWN, O.

A POKOL KINJAIT

szenvedik évek óta Szibériában a magyar hadifoglyok ezrei. Tizezrek pusztultak el a rémes hadifogságban.

TIZENKÉTEZER

boldogtalan magyar epedve várja Szibériában a szabadulás óráját, de Magyarország szegény és így nem válthatja meg őket a szenvedéstől.

Másfél millió dollár

kell a szibériai magyar hadifoglyok megváltásához. Ebből 1 millió 200 ezer dollárt amerikai egyesületek adnak, nekünk pedig össze kell hoznunk

1920 május hó 15-ig

HÁROMSZÁZEZER dollárt

Minden amerikai magyar tegye meg kötelességét és adjon azonnal, adjon minél többet a szerencsétlen magyar testvérek megváltására.